

Köyliön ystävien 10-vuotisjuhlat Köyliössä 31.8.2019

Vanhan ajan koulupäivä Yttilän Museokoululla klo 12-16

Klo 12 koulun kello soi. Helena Santala soitti kelloa ja koulumestari Tapani Santala antoi tarkat ohjeet kouluun saapuville. Piti järjestäytyä parijonoon ja olla ihan hiljaa. Toivotimme toisillemme yhteenääneen ”hyvää koulupäivää”. Sisälle tullessa piti pyyhkiä jalat ovenalusmattoon. Luokkaan ja pulpetteihin mentiin istumaan hiljaa. Ohjeena oli, että oppitunneilla viitataan ja vastattaessa noustaan seisomaan. Kouluun oppilaaksi ilmoittautuneet pääsivät ensin sisälle luokkahuoneeseen ja muut kuunteluoppilaiksi kamareihin. Meitä oli paikalla yhteensä runsaat 50 henkilöä ”opettajat”, ”oppilaat” ja keittiöhenkilökunta mukaan luettuina.

Koulupäivä aloitettiin aamuhartaudella. Puheen piti Risto Routama ja Eeva-Liisa Erkkilä säesti virren ”Ystävä sä lapsien” koulun harmonilla. Kuuntelimme hiljaa ja lauloimme täysin rinnoin. Ensimmäisenä oli historian oppitunti. Sari Minkovitsch kertoi kansanopetuksen synnystä ja kehityksestä Suomessa ja siitä, miten Yttilän koulu sai alkunsa Köyliössä. Yttilän kansakoulu aloitti toimintansa 17.9.1881. Olli-Pekka Ihamäki haastatteli Saria Yttilän koulun paikan valinnasta, rakentamisesta ja oppilaiden asumisesta koulun lähitaloissa. Oli todella kiinnostavaa historiaa.

Ruokatunnille meidät opasti topakasti koulumestarinna Helena. Ruokajonossa käyttäydyimme hyvin ja saimme lautasellisen ohrankryynivelliä. Vellin oli keittänyt Merja Mikkola Yttilän Kyläyhdistyksestä. Velli maistui ja ohessa omat voikakkoeväät ja maitopullon maito. Ruokailun jälkeen pääsimme ulos välitunnille. Ulkona paistoi aurinko.

Kello soi sisälle, ja käsityötunti alkoi hyvässä järjestyksessä. Terttu Kalmeenoja opetti mustekynän pyyhkimisen tekemisen. Jokainen sai pinon kangasta, pyöreän pahvimallin, silmäneulan ja lankaa. Saimme valita, millaisen kankaan laitamme pyyhkimeen päällimmäiseksi. Kivaa oli myös se, että saimme itse valita napin, joka ommeltiin kiinnittämään pyyhkimen kangaspalat. Opettaja näytti myös, miten pyyhintä käytetään. Kaikki saivat työnsä valmiiksi.

Pääsimme taas ulos välitunnille. Välitunnin aikana meistä otettiin ”luokkakuva”. Valokuvaajana oli Samuli Vahteristo.

Kello soi. Nyt meillä oli laulua ja laskentoa. Martti Erkkilä esitteli lauluvihot, joissa oli 24 kansakoululaulua. Eeva-Liisa Erkkilä säesti laulut harmonilla. Saimme ehdottaa yhteislaulut. Laulu raikui luokassa. Opettaja kertoi muutaman tarinan laulujen säveltäjistä. Laulun lomassa Martti E. havainnollisti, miten roomalaisilla luvuilla voi laskea. Se oli aika monimutkaista. Laskimme yhdessä Yttilän Museokoulun iän. Opettaja selitti hyvin.

Koulupäivän viimeisenä oppituntina oli yhteinen tunti. Nyt oli kaikilla mahdollisuus osallistua koulumuisteluihin. Monet Yttilän kansakoulua käyneet kertoivat koulumuistoja. Erityisesti opettaja Kovasen käytäntöjä ja kasvatusta muisteltiin nyt hymyssä suin. Olli-Pekka Ihamäki kertoi isänsä Niilo Ihamäen koulukokemuksista Kovasten opetuksessa. Isä oli hyvin omaksunut säästäväisyyden ja monet muut opettaja Kovasen opit. Saimme kuulla yllättäviäkin koulukokemuksia esimerkiksi supistetusta opetuksesta. O-P Ihamäki haastatteli myös Yttilän kansakoulun opettajia Helka ja Alpo Heinoa. He ovat tehneet pitkän työuran Yttilässä sekä asuneet perheineen koulun opettaja-asunnossa. Yhteisen tunnin lopuksi Marita Holkeri lausui runon ”Oravan poika”.

Iltajuhla Kankaanpäässä Köyliön Meijerissä klo17-20.30

Iltajuhla alkoi kauniisti katettujen pöytien ääressä Köyliön Meijerissä. Simo Nummi oli tehnyt tyylikkäätsä käsiohjelmat, josta yleisö voi seurata illan ohjelmaa. Meitä oli paikalla 58 juhlijaa.

Kohotimme tervetuliais- ja onnittelumaljat Köyliö-seuralle, Köyliön Ystävät-jaostolle ja kaikille Köyliön ystäville. Marita Holkeri toivotti kaikki tervetulleiksi siteeraten Laulua Satakunnalle - ”on juuret syömmekin siellä”. Tässä ajatuksessa piilee myös syy meille niin tärkeälle kotiseururakkaudelle. Hän esitteli ja kiitti juhlatyöryhmää: Helena Santala, Terttu Kalmeenoja, Pirkko Peltola, Paula Auerkari, Martti Erkkilä ja Marita Holkeri.

Olli-Pekka Ihamäki toimi illan mainiona juontajana. Köyliön Meijeri on historiallinen rakennus. Meijerin nykyinen omistaja Maarit Markkula kertoi meijeritoiminnan historiasta Köyliössä, meijerirakennuksen erilaisesta käytöstä varsinaisen meijeritoiminnan jälkeen sekä rakennuksen nykyisestä tilanteesta.

Maarit Juhola oli valmistanut monipuolisen ja erityisen maistuvan juhlapäivällisen. Hän kertoi pöydän antimista ja toivotti kaikille hyvää ruokahalua. Maarit ja Jouko Juhola apulaisineen olivat laittaneet ruoat ja ruokajuomat houkuttelevasti tarjolle. Aterian kruunasi mansikka-kermakakku oheisjuomineen.

Ruokailun jälkeen nautimme Pentti Laineen ja Johannes Perkon musisoinnista. Svengaavat sävelet täyttivät juhlatilan. Pentti tunnelmoi soittaen klarinettia ja Johannes Penttiä säestäen. Saimme kuulla mukaansa tempaavaa musiikkia kaksi kertaa juhlaillan aikana.

Helena Santala ja Kalevi Salmi esittivät Köyliön ystävät-jaoston historiikin. He ovat molemmat olleet perustamassa Ystävät-jaostoa vuonna 2008, kuten myös Jorma Ojala Turun seudulta. Vuonna 2009 jaoston toiminta käynnistettiin Rauman aluetapaamisessa. Helena kertoi Ystävät-jaoston toiminnasta ja Kalevi elävöitti historiikkia sopivasti valokuvien.

Kalevi Salmi korosti juhlapuheessaan sitä, että mikään ei ole mahdotonta yhdistystoiminnassa. Ideoiden toteuttaminen vaatii sinnikkyyttä. Uusi Ystävät-jaostokaan ei syntynyt ihan noin vaan. Tekijöitä, innostumista ja yhteistyötä tarvitaan. Köyliön ystävät-jaosto elää nyt vahvasti. Niin myös toivottavasti tulevaisuudessa.

Pirkko Peltola oli valinnut runoesitykseensä kolme runoa, jotka kaikki sopivat erinomaisesti kesäiltaan ja ystävyys-temaan. Runot olivat: Yrjö Kaijärven Haltiat, Aleksis Kiven Sunnuntai ja Henry Flinkmanin Ystävykset.

Helena Santala kiitti juhlaväkeä ja esiintyjä. Muusikot ja illan juontaja saivat Köyliö-seuran lahjakortit Köyliöstä 15-kirjan hankkimiseen.

Juhlan lopuksi lauloimme kaikki yhdessä Johannes Perkon säestyksellä Vysotskin Ystävän laulun. Juhlapäivä sai näin arvoisensa päätöksen.

Mukavista palautteista siteeraan tähän Lea Valosen viestiä: ”Kiitos mainiosta päivästä! Olipa todella hauska ja antoisa koulupäivä. Rutinoituneet ja osaavat opettajat! Kerrankin koulussa oikeasti viihtyi.

Kaiken kruunasi maukas illallinen ja lupsakka tarinointi. Olli Ihamäkikin on aina aidosti ja sujuvasti ’köyliöläinen’. Lea ”

Kertomuksen juhlapäivästä kirjoitti Marita Holkeri